

Toman Brod Na Oslavách Svátku Práce

Tahle fotka, stejně jako ta následující, dokazuje naši bláhovost. Je na ní svátek dělnictva, první máj. Byla to vždycky komedie. Šli jsme tam a vždycky počítali, jestli ti opičáci na tribuně tam pořád ještě všichni jsou a pak jsme šli zase domů. O nějakém nadšení se dalo mluvit možná na začátku 50. let před tím sjezdem. XX. sjezdem komunistické strany Sovětského svazu a odhalením Stalinových zločinů jakékoliv nadšení skončilo. To už jsme byli disidenti. Naposledy jsem se prvomájových oslav zúčastnil v roce 1968.

Na fotce jsem se svými kolegy z Vojenského historického ústavu. Tehdy se chodilo do průvodu s kolegy z práce, moje žena šla se zaměstnanci Akademie věd.

Moje vnučka se mě ptá: "Dědo, tys taky podporoval ty vrahy?" Takže jí tuhle fotku můžu ukázat a říct: "Ano, já jsem tam byl taky. Já taky mával na naše soudruhy, Kopeckého, Gottwalda, Zápotockého, Čepičku a ostatní." Hráli jsme divadlo vrahům. Takže pro mě je těžké mluvit o nějaké kolektivní odpovědnosti Němců.